

Grupp 7

FCI-nummer 224

FCI-standard på engelska publicerad 2016-05-17

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2016-04-04

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2017-02-07

DRENTSCHE PATRIJSHOND

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för DRENTSCHE PATRIJSHOND

Ursprungsland/ hemland	Nederländerna
Användningsområde	Stående fågelhund
FCI-klassifikation	Grupp 7, sektion 1.2. Med arbetsprov.
Bakgrund/ändamål	Drentsche patrijshond utvecklades på 1500-talet ur en spanielliknande hundtyp som via Frankrike kom från Spanien. I Nederländerna kallades de för raphhönshundar. I landets östra del, speciellt i provinsen Drenthe, hölls dessa hundar renrasiga och blandades inte med främmande raser vilket man gjorde på andra håll. År 1943 blev rasen officiellt erkänd av nederländska kennelklubben efter starka påtryckningar från baronessan van Hardenbroek samt herrarna van Heek Jr och Quartero. Rasen är främst släkt med kleiner münsterländer och épagneul français. År 1948 bildades den nederländska rasklubben ”De Drentsche Patrijshond”.
Helhetsintryck	Rasen skall vara proportionerlig och stram med torr muskulatur. Kroppsbyggnaden skall avspegla styrka och även förmåga att utveckla en för en fågelhund nödvändig snabbhet. Huvudet skall vara svagt kilformat. Nospartiet skall vara något kortare än skallen. Det skall vara tämligen torrt och inte ha hängande läppar. Pälsen skall inte vara särskilt lång på kroppen, men verkar lång på grund av de långa behängen på öronen, den något kraftigare pälsen på halsen och bröstet samt fransarna på fram- och bakbenen och den på svansen särskilt rikliga pälsen.
Viktiga måttförhållanden	Kroppslängden, mätt från bröstbensknappen till sittbensknölen skall vara större än mankhöjen, vilket gör att rasen verkar aningen långsträckt. Överarmen skall vara något kortare än skulderbladet. Nospartiet skall vara något kortare än skallen.
Uppförande/karaktär	Drentsche patrijshond är idealisk för jakt i varierande terräng. Den jagar inom skotthåll och det är naturligt för rasen att hålla kontakt med jägaren. Karaktäristiskt hos många hundar i rasen är svansens cirkulära rörelse vid sök, speciellt när hunden får vittring av vilt. När hunden närmar sig viltbrådet fattar den ett fast stånd. Hunden väntar sedan på att jägaren skall komma nära och om det dröjer tittar hunden efter föraren. Rasens anpassningsförmåga gör den användbar vid jakt på allt slags vilt såväl på fält som i vatten. Förutom att den är en god apportör så kan den också utföra eftersök. Dessa egenskaper är instinktiva och behöver därför föga träning. Eftersom rasens temperament är mildt skall man inte dressera den med tvång. Drentsche patrijshond kan initialt verka reserverad

Huvud

men aldrig räddhågsen. Rasen är av naturen lojal och intelligent vilket, tillsammans med god uppfostran och träning, gör den till en värdefull jaktkamrat såväl som en högt uppskattad familjehund.

Huvudet skall vara kilformat och måttligt långt, i proportion till helheten med en torr och jämn linje.

Skallparti

Skallpartiet skall vara tämligen brett och endast något rundat. Längs mittlinjen skall det finnas en knappt märkbar fåra som skall sträcka sig från det grunda stopet halvvägs upp till den måttligt utvecklade nackknölen. Ögonbrynsbågarna skall vara väl utvecklade och tydligt synliga.

Stop

Från sidan och framifrån sett skall skallen gradvis slutta mot nospartiet.

Ansikte

Nostryffel

Nostryffeln skall vara väl utvecklad och till färgen brun. Näsborrarna skall vara mycket vida.

Nosparti

Nospartiet skall vara kraftfullt och smalna av något mot nostippen. Det skall vara något kortare än skallen. Det skall ha trubbig avslutning med torra, inte hängande, läppar. Området under ögonen skall vara väl utfyllt. Nosryggen skall vara bred och plan. En svag kurva uppåt just bakom nostryffeln är tillåtet.

Läppar

Läpparna skall vara torra, tämligen tunna och bruna.

Käkar/tänder

Tänderna skall vara starka och sluta väl i ett saxbett.

Kinder

Kinderna skall vara måttligt utvecklade och gradvis smalna av mot nospartiet.

Ögon

Ögonen skall sitta brett isär och vara placerade så att de sitter skyddade och varken är utstående eller djupt liggande. De skall vara ovala och måttligt stora. Uttrycket skall vara vänligt och även utstråla jakthundens klokhet. Ögonfärgen skall helst vara bärnstensfärgad och därför skall varken mörk eller ljus ("rovfågelsögon"). Ögonkanterna skall vara åtsmitande.

Öron

Öronen får inte vara tunga. De skall vara högt placerade och hänga tätt intill huvudet utan veck. När man för fram öronen skall de nå så långt som till tre fingerbredder från nospetsen. Öronen skall vara breda vid sin ansättning och ha rundade öronspetsar. Utsidan av öronen skall vara täckt med ymnig och helst vågig, inte lockig, päls och insidans kant skall vara rikligt befransad. Pälsten på öronspetsarna skall vara kortare. När hunden är uppmärksam skall öronen dras upp och riktas framåt. Framifrån sett bildar då öronen en triangel med vecket ovanför örats mitt. Öronen skall vara rörliga och avspegla olika sinnesstämningar.

Hals	Halsen skall vara kraftfull, medellång och utan avbrott bilda en mjuk linje mellan huvud och kropp. Det är inte önskvärt med lång hals som ser elegant ut och saknar kraft.
Kropp	
Överlinje	Överlinjen skall bilda en mjuk linje från manken till svansen.
Manke	Manken skall vara kraftfullt och inte placerad för långt fram.
Rygg	Ryggen skall vara stark och plan. Den skall vara av medellängd och inte för kort, och tillsammans med de välvinklade fram- och bakställen ge intryck av att vara något långsträckt.
Ländparti	Ländpartiet skall vara starkt musklat.
Kors	Korset skall vara brett, långt och något sluttande.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara djup, nå till armbågarna och vara tämligen bred fram. Frambenen får inte hämmas av alltför välvda främre revben. Bröstkorgen skall vara lång med väl utvecklade och väl välvda bakre revben. Revbenen får vara varken flata eller tunnformade.
Underlinje och buk	Underlinjen skall endast vara svagt uppdragen.
Svans	Svansen skall bäras som en fortsättning på överlinjen och nå nästan till hasen. I rörelse bärs svansen närmast horisontellt med spetsen i en svag båge uppåt. Svansen får aldrig bäras böjd över ryggen. Fanan skall vara riklig runt om utom vid svansroten och avta mot svansspetsen.
Extremiteter	
Framställ	
Helhet	Framstället ska vara väl underställt kroppen med armbågarna placerade nära kroppen.
Skulderblad	Skulderbladen skall vara långa, sluttande och väl tillbakalagda. De skall ligga väl an mot kroppen.
Överarm	Överarmarna skall vara sluttande och väl vinklade mot skulderbladen. Överarmen skall vara något kortare än skulderbladet.
Armbåge	Armbågarna skall ligga tätt intill kroppen.
Underarm	rambenen skall vara raka och parallella med kraftig benstomme.
Handlov	Handlovarna skall vara starka.
Mellanhand	Mellanhänderna skall kraftfulla och svagt sluttande.

Framtassar	Framtassarna skall vara runda eller ovala med tätt slutna, välvda och starka tår med robusta trampdynor. Framtassarna skall varken vara inåt- eller utåtriktade.
Bakställ	
Helhet	Bakstället skall vara väl utvecklat, brett och väl musklat. Sett baktifrån skall bakbenen vara raka och parallella med kraftig benstomme.
Lår	Låren skall vara breda och musklade. De skall bilda en god vinkel med underbenen.
Knäled	Knäledsvinkeln skall vara måttlig.
Underben	Underbenen skall vara lika långa som lårbenen.
Has/hasled	Hasorna skall vara lågt placerade.
Mellanfot	Mellanfötterna skall vara korta och varken utåt- eller inåtvridna.
Baktassar	Baktassarna skall vara runda eller ovala med tätt slutna, välvda och starka tår med robusta trampdynor. Baktassarna skall varken vara inåt- eller utåtriktade.
Rörelser	Rörelserna skall vara vägvinnande och balanserade med bra påskjut bak. Hunden skall varken röra sig trångt eller brett i trav och inte svänga eller kränga åt sidorna. Varken armbågarna eller hasorna får vridas in- eller utåt. När hastigheten ökar tenderar tassarna att placeras närmare varandra mot mittlinjen, så kallad single tracking.
Hud	Huden skall vara stram utan veck eller rynkor.
Päls	
Pälsstruktur	Pälsen skall vara tät och täcka hela kroppen. Den skall inte vara lockig utan mer en rak päls med en vattentålig underull. Pälsen är egentligen inte lång, men ger intryck av det eftersom det finns längre päls här och var på hunden. På halsen och i bringan skall pälsen vara längre. Öronasen och de yttre hörnen av öronen skall vara täckta med lång och helst vågig men inte lockig päls. På öronspetsarna skall pälsen vara kort men på öronens innerkanter ska den vara befransad. På ryggens bakre del till svansroten skall pälsen helst vara vågig. Utom vid roten skall svansen på alla sidor vara rikligt täckt med lång päls som gradvis blir kortare mot svansspetsen. Baksidan av fram- och bakbenen och lårens baksidor skall vara befransade. På tassarna skall det finnas päls mellan tårna.
Färg	Vit med leverbruna fläckar, med eller utan prickar. Skimmel, en blandning av bruna och vita hår över hela kroppen, är inte tillåtet. Mantel är mindre önskvärt. Öronen skall vara bruna liksom pälsen runt ögonen.

Storlek/vikt

Mankhöjd

Hanhund: 58–63 cm

Tik: 55–60 cm

För en välproportionerlig hund är det acceptabelt med några få cm högre mankhöjd.

Vikt

Hanhund: 30–35 kg

Tik: 25–31 kg

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

- Runda ögon.
- Tunga läppar tillsammans med eller utan för mycket halsskinn.
- Öron vikta där öronmusslan syns.
- Lockig päls på öron eller rygg.
- Färgteckning med mantel.

Allvarliga fel

- Nosrygg som är konvex eller konkav.
- Skimmelteckning över hela kroppen.
- Smal eller grund bröstkorg.
- Alltför elegant utseende.
- Raka eller mycket svaga mellanhänder.
- Lågställd.

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter.
- Otypisk.
- Vitt eller delvis vitt öra.
- Vita markeringar runt ena eller båda ögonen.
- Över- eller underbett.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben är hundägarnas riksorganisation och företräder alla hundar och hundägare i Sverige. Med våra 300 000 medlemmar är vi en av landets största intresseorganisationer. Vi sprider information, utbildar och väcker debatt – och visar på den stora glädjen och nyttan med hund!

**SVENSKA
KENNELKLUBBEN**
HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

POSTADRESS | 163 85 Spånga
BESÖKSADRESS | Rinkebysvängen 70
TELEFON | 08-795 33 44
E-POST | agstandard@skk.se

www.skk.se